

нерухомості, а незадоволеними – державні службовці, медики. Більшість вирішила не покидати своїх робочих місць у найближчі роки. 69% потребують додаткових доходів. 71% працівників відчуває занепокоєння, пов'язане з перспективою втратити роботу. Для персоналу найбільш важливими характеристиками роботи виявилися: можливість покращення житлових та побутових умов, висока заробітна плата, сприятливі умови праці, сприятливий психологічний клімат та самостійність у виконанні роботи. Але те, чого бажають працівники, майже не задовольняється. Таким чином, можна зробити висновки:

- 1) мотиваційна система в м.Запоріжжі працює неефективно;
- 2) більшість керівників спекулюють заробітною платнею;
- 3) більшість персоналу працюють в напруженні, страху втратити роботу;
- 4) невеликими темпами компанії почали переймати закордонний досвід.

Отже, сучасна мотиваційна система повинна ґрунтуватися не тільки на матеріальному стимулюванні, а й на моральному. Потрібно розвивати у працівників належність до підприємства та створювати умови, які будуть розвивати у працівників відчуття безпеки й стабільності, впевненості в майбутньому. Враховуючи світовий досвід мотивації праці, можна стверджувати, що теоретична основа для створення такого механізму існує, однак його слід удосконалити з урахуванням результатів мотиваційного моніторингу і прилаштувати до своєрідної трудової ментальності українців, економічної ситуації в країні.

1. Асаул А.М., Коваль О.С. Основні напрями підвищення якості та ефективності розробки і прийняття управлінських рішень у підприємницьких структурах./ *Економіка України*. – 2012. -№11. – с. 29-32.

2. Звягільський Ю.Л. Проблеми державного регулювання заробітної плати в Україні./ *Економіка України*. – 2011. – №5. – с. 70-73.

3. Менеджмент персоналу [електронний ресурс]: навч. посіб. Вид. 2-ге, без змін/ В.М. Данюк, В.М. Петюх, С.О. Цимбалюк та ін.; За заг. ред. В.М. Данюка, В. М.Петюха. – К.: КНЕУ, 2006. – 398 с.

4. Орбан-Лембрык Л.Е. Психологія управління [електронний ресурс]: посібник. – К.: Академвидав, 2003. – Режим доступу: [http://ebk.net.ua/Book/psychology/orban-lembyrk\\_pu/index.htm](http://ebk.net.ua/Book/psychology/orban-lembyrk_pu/index.htm).

## РОЗВИТОК ОРГАНІЧНОГО СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА І ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ В УКРАЇНІ

**Савостін Роман**

9 клас, Запорізький ліцей № 105,

Мала академія управління бізнесом КРЦМтаШ, м. Запоріжжя,

roma\_ownight@mail.ru

Актуальність даної проблеми зростає в зв'язку з зацікавленістю суспільства до питань здорового способу життя, до питань охорони навколишнього середовища і прагнення забезпечити населення якісними, екологічно безпечними продуктами харчування. Виробництво органічних продуктів харчування – це світова тенденція. Україна не стоїть осторонь від цієї тенденції – у нас також збільшується популярність органічної продукції.

В Україні близько 8 млн.га екологічно чистих чорноземних земель (приблизно 40% світових запасів). Вони знаходяться в Полтавській, Луганській, Вінницькій і Подільському регіонах України. До того ж у країні знаходиться в сукупності 15-16 млн. га окремих ділянок органічних земель.

**Теоретичні питання.** Принципи фізіократії, були сформульовані в XVIII столітті. Зокрема фізіократи вважали, що джерелом багатства суспільства є земля, яка створює ресурсну базу для задоволення потреб людства, що, власне, і дозволяє створювати багатство як таке .

Основоположник фізіократизму Франсуа Кене сформував власну позицію. Представниками школи фізіократії були видатні вчені того часу: Дюпон де Немур, Віктор Мірабо, Мерсьє де ла Рів'єр та ін. Першим російським фізіократом був Михайло Васильович Ломоносов.

Визначальним кроком у розвитку фізіократії на території України стали дослідження українського вченого С.А.Подолінського та наукові праці академіка В.І.Вернадського. Економіко-філософська система українського вченого і письменника М.Д. Руденко є суттєвим внеском у розвиток як фізичної економії, так і сучасної економічної та наукової думки взагалі[1].

**Метою** даної статті є дослідження стану розвитку органічного сільського господарства та ринку органічної продукції в нашій країні і регіоні.

Отже, що ж таке ORGANIC. Органічні продукти (БІО, ЕКО) – нова категорія товарів, при виробництві яких не використовуються хімічні добрива, технології генної інженерії, штучні добавки та інші сумнівні методи.

Органічні продукти харчування – це світова тенденція. Екологічним виробництвом сільськогосподарської та продовольчої продукції займаються близько 1,8 млн. господарств, які використовують 37,2 млн. га. За прогнозами, до 2014 року світове споживання органічної продукції збільшиться на 61% і досягне \$ 97 млрд.

Частка органічних земель від усіх сільськогосподарських угідь залишається на низькому рівні: 0,65% від площі усіх сільськогосподарських угідь світу. Лідерами за цим показником є країни Західної Європи. На першому місці, з великим відривом, знаходиться Ліхтенштейн, за ним слідує Австрія, Швейцарія, Італія, Естонія, Греція, Португалія.

*Таблиця 1*

**Загальна площа органічних сільськогосподарських угідь і кількість органічних господарств в Україні, 2002-2011 рр.**

Роки	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Площа, га	164449	239542	240000	241980	242034	249872	269984	270193	270226	270320
Кількість господарств	31	69	70	72	80	92	118	121	142	155

Всеукраїнська громадська організація "Жива планета" – відома в Україні організація з екологічної оцінки відповідності продуктів, виробів, товарів і послуг. Органічні продукти представлені наступними торговими марками власного виробництва: «БІОЛан», «Екород», «Іжа Богатирів», «Молочний буфет», «ПанЕко». В останні роки спостерігається тенденція наповнення внутрішнього ринку власною органічною продукцією. Зокрема, це крупи, соки, сиропи, повидло, сухофрукти, мед, м'ясні та молочні вироби, олія соняшникова.

Перспективність впровадження й розвитку в Україні виробництва органічних продуктів обумовлено наступними чинниками:

- необхідність відтворення родючості ґрунтів та збереження навколишнього середовища;
- необхідність забезпечення споживчого ринку здоровою якісною продукцією;
- необхідність зміцнення експортного потенціалу держави.

**Висновки.** Органічне сільське господарство не є регресом, воно, навпаки, припускає розумне поєднання всього найкращого в традиційній фермерській практиці з сучасними результатами наукових досліджень і розробок. Досвід зарубіжних країн у галузі ведення органічного сільського господарства необхідно вивчати й адаптувати до конкретних умов регіонів України.

Таким чином, необхідно формувати особливий прошарок населення – екологічно свідомий, той, який дбайливо ставиться до свого здоров'я і відповідально підходить до вибору продуктів харчування.

1. Шевчук В. Українська наукова школа фізичної економії: світовий вимір та цивілізаційна перспектива [Електронний ресурс] // Матеріали науково-практичної конференції 1-2 березня 2000 року. Частина 3. – К.: КДТЕУ, 2000.- Режим доступу : [http://rudenkomd.narod.ru/Shevchuk\\_stattia.htm](http://rudenkomd.narod.ru/Shevchuk_stattia.htm)